

ŽÁDNÝ HRDINA ALE PADOUCH! Svědectví Češky po návratu z Izraele jak ji Lipavský „zachraňoval“: Volala. Nic. Psala. Nic. Až se rozhodla...

- CZ24 News | 16. října 2023

ČESKO: České Ministerstvo zahraničí vedené Janem Lipavským nechalo naše občany, kteří se nacházeli v Izraeli v době útoku Hamásu, několik dní bez informací. To tvrdí Češka, kterou vyslechla Jana Bobošíková v pořadu Aby bylo jasno. Dotyčná prý volala a psala na oficiální místa, odpovědi bylo v prvních dnech nic. Až se rozhodla oslovit premiéra Andreje Babiše, který se jí ozval.

„Přineseme otřesné svědectví občanky České republiky, kterou tento stát ponechal ve válkou zmítaném Izraeli plných pět dnů bez jakýchkoliv informací. Upozorňujeme, že za činnost Ministerstva zahraničních věcí, velvyslanectví i konzulátu v Izraeli zodpovídá Fialova vláda. Svědectví české občanky máme zdokumentované a její totožnost známe. Vzhledem k tomu, jakou manipulaci zažila ze strany českých médií po svém návratu do vlasti, uvádíme její odpovědi v anonymizované podobě s pomocí umělé inteligence. Naše respondentka se navíc obává o ztrátu zaměstnání, není si totiž jistá, zda by se jí z politických důvodů nemstili nadřízení. Realita údajně svobodné a demokratické České republiky v roce 2023. Občané ponechání napospas ve válečné zemi se bojí veřejně hovořit o tom, jak s nimi zacházely české úřady,“ zahájila vysílání pořadu Aby bylo jasno Jana Bobošíková.

Bobošíková se ženy, která se nacházela v Izraeli v době útoku Hamásu v Pásmu Gazy, zeptala na to, co zažila. „Já jsem se nacházela v Tel Avivu poblíž letiště. V sobotu ráno jsem se vzbudila, byla jsem na návštěvě u známých a u rodiny, oni byli pryč a já jsem měla k dispozici jejich byt a slyšela jsem prostě takové dunivé rány, ale jelikož jsem nevěděla, jelikož neznám nic takového, nedokázala jsem prostě rozlišit, co to je. Za chvíli mi začali bouchat na dveře a já jsem nevěděla, kdo to je. Pak začala paní rvát a okamžitě se rozezněly sirény. Já jsem nebyla vůbec oblečená, chytla jsem, co bylo, a letěly jsme prostě do krytu. Samozřejmě že jsem se ani já sama nedokázala zorientovat, co se děje. Viděla jsem běžící plačící děti, které padaly na zem, které jsme po cestě opravdu sbíraly,“ poznamenala žena.

„My jsme vlastně běžely do Knesetu, jelikož se tam právě rabíni modlili. Mají to tam zařízené tak, že to mají v podzemí a jsou na tyto věci připraveni, takže my jsme měli kryt od našeho bydliště vlastně minutu a půl,“ uvedla a popsala, jak to v krytu pod modlitebnou Kneset vypadá. „Jsou tam polstrované židle, normální stolky, byl tam kávovar, podává se tam voda a jídlo pro dospělé, samozřejmě sladkosti pro děti. Mohu říci, že vše je zorganizováno na sto procent. Izraelci vědí, oč se jedná, nikdo jim nemusí velet. Vědí, kam mají při bombardování jít a co mají dělat. Na druhou stranu vůbec nikdo útok nečekal. Stalo se to v sobotu. O šabatu. Nikdy předtím se podle místních nestalo, že by byl tak masivní útok v tento den,“ uvedla.

Popsala také to, co se dělo poté, když se z krytu vrátila. „Já jsem se rozbřečela, protože opravdu pro mě to byla situace, kterou neznám a nechtěla jsem ji zažít. Sousedé mě uklidňovali a říkali, že to určitě armáda nějakým způsobem zvládne. Nicméně útoky byly tak masivní, že jsme do krytu běhali každou půlhodinu. Chtěla bych podotknout, že Izraelci dostávali mobilem bezpečnostní instrukce a okamžité informace o tom, co se děje a kdy se schovat. Já jsem na ty jejich bezpečnostní systémy

napojena nebyla, informovali mě sousedé," řekla.

V pondělí 9. října se chtěla vrátit do Česka, kdy se jí podařilo zakoupit letenku na pondělí 16. října. „Protože jiný termín bohužel už nebyl, lidé mě uklidňovali, že to bude určitě v pořádku, že se to za pár dní uklidní. Situace se ale začala prudce zhoršovat a bylo jasné, že bohužel toho šestnáctého už by bylo pozdě," sdělila žena.

„Ze začátku jsem byla úplně bezradná, ale potom jsem si vlastně srovnala myšlenky a říkala jsem si, že na Ministerstvu zahraničních věcí určitě musí být vyvěšeno nějaké upozornění nebo něco takového. Byla jsem zaregistrovaná v aplikaci Drozd, takže jsem docela byla i klidná v tom, že prostě naše vláda pro nás něco udělá a bude nám nějakým způsobem posílat informace, jak by nás dostala zpátky nebo něco takového. V pondělí jsem volala na českou ambasádu, ale jelikož už bylo po úředních hodinách, nikdo to nebral. Také jsem kontaktovala přes e-mail konzulát Ministerstva zahraničních věcí s žádostí o repatriaci, ale bohužel žádná odpověď, žádný kontakt, nic. V úterý jsem opět telefonicky kontaktovala ambasádu. Také jsem se nedovolala. Všechno bezvýsledně. Zkoušela jsem i slovenskou ambasádu, protože jsem věděla, že posílají svoje letadla, jestli by mě jako občanku EU nevzali na svoji palubu, hlavně jsem se chtěla dostat pryč. Volala jsem potom na tísňovou linku Ministerstva zahraničních věcí konzulce, která by měla být v této situaci online. Ta mi nesdělila vůbec nic. Řekla, že o tom všichni vědí, že situace je taková, jaká je. Ptala jsem se na nějaké repatriace. Říkala, že se zatím žádné nechystají, ale že se nám ještě ten den ozve. Samozřejmě už se vůbec nikdo neozval. Komunikace veškerá žádná, akorát z aplikace nám v neděli 8. 10. poslali upozornění, abychom se vyhýbali bombardovaným oblastem. A když se bombarduje, tak abychom šli do krytu, což jsme samozřejmě věděli," popsala žena, že od úřadů našeho státu nedostala vůbec žádné informace.

„My jsme vlastně kvůli bombardování nespali, když tak maximálně hodinu v oblečení a botách. Takže jsem nepřetržitě sledovala internet na telefonu a najednou mi vyskočilo, že prostě byla repatriace s panem ministrem Lipavským, což mě úplně dohnalo k slzám. Protože nikdo neinformoval, nikdo nám nic neřekl ani z té aplikace Drozd. Vlastně nebyla žádná zpráva o tom, že by vůbec někdo letěl do Izraele z Česka, natož ministr, a že repatriací přepraví 34 lidí. To už bylo moc, to už jsem prostě nedala. Počkala jsem do rána a hned v osm ráno jsem volala do médií. Jedno z alternativních médií mě propojilo s panem premiérem a pan premiér mě kontaktoval a tam jsem teprve získala vůbec nějaké informace, díky kterým jsem se mohla nějak alespoň posunout dál," popsala dále žena, jež měla na mysli bývalého premiéra Babiše (ANO).

„Potom jsem volala hned paní konzulce a ptala jsem se jí, jak je možné, že byla repatriace a nikdo z nás prostě o tom nevěděl, že ani aplikace nenabídla přihlášení nebo něco a že já jsem přihlášená k repatriaci letu a že mi vůbec nikdo neodepsal. Jak je možné, že nám toto nebylo nabídnuto, proč nás tam nechávají a kdy tedy bude další repatriace? A ona řekla, že prostě neví, že tlačí na Prahu kvůli repatriaci, že mi dá vědět. Konečně si na mě vzala telefonní číslo, ale vůbec se mi ten den už neozvala," popsala dále žena.

„Jakou roli tedy podle vás v celém tom příběhu sehrál Andrej Babiš? Ptám se proto, že tady se do něj média obouvají, že si na repatriaci chce dělat svou politiku, že ministr zahraničí Lipavský vše zařídil naprosto bezchybně a v podstatě se jak koalice, tak média Andreji Babišovi vysmívají. Andrej Babiš totiž vystoupil s velmi emotivním projevem v Poslanecké sněmovně, kde kritizoval Ministerstvo zahraničí a o situaci českých občanů v Izraeli informoval. Z dostupných informací vyplývá, že tak řádnou repatriaci a komunikaci s občany vlastně rozhybal," zeptala se ženy Bobošíková.

„Podívejte se, tak já si myslím, že bývalý pan premiér Andrej Babiš nemá vůbec zapotřebí dělat politiku. Pan bývalý premiér Babiš byl jediný, který mi dal informace o tom, co se děje. On jediný mi

dal informace o tom, že je připraveno letadlo v Ejlatu, ale je potřeba zorganizovat, aby česká ambasáda v Izraeli zajistila autobusy, aby nás tam přepravily. Že od neděle tam letadla čekají na povolení, aby mohla vystartovat a přepravit lidi domů. To byl jediný člověk kromě jedné redaktorky alternativního média, co mi dali nějaké informace. Jinak jsem žádné informace nedostala ani z konzulátu, ani písemnou odpověď na moji žádost, ani vlastně nic od nikoho," dodala žena a popsala i svou cestu do Česka.

„Ve středu v 15 hodin 15 minut jsem dostala esemesku, že začínají repatriace a že se mám v 17 hodin dostavit na letiště Ben Gurion, pak už normální postup. Letadlo přiletělo později, ale to se tady v těchto podmínkách samozřejmě dá očekávat a myslím, že každému bylo jedno, jestli to bude o hodinu víc nebo méně. Přistáli jsme samozřejmě na letišti v Praze, bylo asi kolem čtvrté ráno, rozebrali jsme si kufry a šli jsme. Teď jsem viděla, že za bránou tam prostě stojí média. Mě čekal manžel a ještě s humorem říká, že už s médii hovořil. A já říkám, počkej, já tady ještě popovídám s jedním novinářem, protože bych velice ráda poděkovala panu Babišovi, protože to byl jediný člověk, který se o nás v Izraeli zajímal a jednal. Novinář mi ale řekl, že mají všechno natočeno a že nic nepotřebují. Jiným informacím vůbec nikdo nevěnoval pozornost. Potom jsme tedy jeli s manželem domů a já jsem se vyptávala, co médiím řekl on. Prostě se ho vyptávala, jak je možné, že jsem se dostala do toho letadla a že to byla první otázka, což teda já jsem vůbec nepochopila. A jestli už je rád, že je manželka doma. On řekl, že ano, ale že by rád řekl něco k tomu, jak selhala naše ambasáda a jak by chtěl poděkovat panu Babišovi, že nás vůbec dostal domů," sdělila žena.

ZDROJ: PL/YouTube ABJ